

Regizorul RADU MIHĂILEANU

< Cine trăiește trei vieți, are șansa la un „CESAR„>



Radu Mihăileanu s-a născut la 23 aprilie 1958 la București, într-o familie de evrei români. Este fiul jurnalistului **Mordechai Buchman** care, după evadarea dintr-un lagăr nazist în timpul celui de-al doilea război mondial, și-a schimbat numele în **Ion Mihăileanu**. Tatăl său a scris scenariul primului film al regizorului Lucian Pintilie „Duminică la ora șase„, din 1965.

Fiul Radu, moștenește talentul tatălui.său. Deși a fost respins la examenul de regie, în perioada anilor 1978 -1980 Radu Mihăileanu este animatorul unei trupe de teatru din București și actor la Teatrul Evreiesc de Stat.

Ca student la Facultatea de Construcții, în 1980 obține o bursă în Israel, dar nu-și găsește locul nici acolo, visa să ajungă la Paris. Având doar 22 de ani, exilul său în Franța a fost destul de dureros, lăsându-și în țară familia și prietenii, de care nu se despărțise până atunci.

Radu Mihăileanu a început ca un necunoscut în cinematografie, ducea cutiile cu filme la montaj, aducea colegilor chifle și croissante de la patiseria din colț. Între timp, de pe margine învăța tainele regiei, își educa și perfecționa talentul la „Institut de Hautes Etudes Cinematographiques (Institutul de Înalte Studii Cinematografice).

În perioada 1980 - 1989, începe să lucreze ca monteur, apoi ca asistent de regie, mai ales alături de Marco Ferreri. Semnează și realizează șapte scurt metraje și patru producții de televiziune, pentru posturile M6 și ARTE.

Carierea sa cinematografică este lansată în 1993, cu primul său lung metraj „**Trahir**„ (A trăda), având ca subiect conflictele unui poet român disident din regimul stalinist.

Cineastul Radu Mihăileanu dobândește recunoașterea internațională cu cel de-al doilea film realizat în 1998, „**Train de vie**„ (Trenul vieții), care încet, încet, devine viața lui. Premiată la Veneția și Sundance, opera sa cinematografică este îmbibată de umor evreiesc, abordând problema holocaustului într-un mod original: organizarea de către săteni a unui tren cu deportați, deghizați în naziști, în speranța că vor scăpa de lagărele morții.

Permanent îl domină întrebarea: „**cine sunt eu? Sunt român, sunt evreu sau sunt francez?** Răspunsul subliniază realitatea: „**Sunt profund român, profund evreu și am devenit francez,**„.

Exilul și identitatea, laitmotivele des abordate de cineastul Radu Mihăileanu, sunt în centrul celui de-al treilea film al său: „**Va, vis et deviens**„, realizat în 2005, tradus la noi sub titlul „Trăiește„. Foarte apreciat la Festivalul de la Berlin, a primit „Premiul publicului„ și la „Cesar„, 2005, unde i se acordă „Premiul pentru cel mai bun scenariu original„.

Acest film este o poveste mișcătoare, plină de tandrețe, a istoriei evreilor din Etiopia, repatriați în Israel, la mijlocul anilor 80. În Africa, în unele sătucuri, a regăsit atmosfera plină de pitoresc a copilăriei sale, din sătucul de lângă Vălenii de Munte, pe valea Teleajenului.

Asistent de regie a fost Cristian Mungiu, regizorul filmului „4 luni, 3 săptămâni și 2 zile„, premiat în 2007 cu „Palme d’Or„, la Festivalul de la Cannes.

În 2009 Radu Mihăileanu realizează „**Le Concert**„ (Concertul), cel mai bun film realizat de marele cineast, care a primit două Premii „Cesar„, după cele șase nominalizări: Cel mai bun film, cel mai bun scenariu original, cea mai bună muzică, cel mai bun sunet, cel mai bun montaj, cel mai bun regizor. În 2011, filmul a fost din nou nominalizat la „Globul de aur„, întrunind sufragiile publicului american. Pelicula cinematografică este o combinație între „Train de vie, și „Va, vis et deviens„, în care bagheta magică a regizorului leagă miraculos Estul și Vestul, comunismul și capitalismul, trecutul și prezentul.

Filmul inspirat din realitate, este povestea unui fost dirijor de la Teatrul Balșoi, zdrobit de comuniști, concediat în urmă cu 30 de ani din rațiuni antisemite, pentru că refuzase să se dezică de muzicienii evrei ai orchestrei. Grație dirijorului, ajuns în prezent un umil îngrijitor, totul ia o întorsătură magică, membrii orchestrei reușind să-și recapete demnitatea, înlocuind adevărata orchestră a teatrului, printr-un turneu la Paris, susținând un concert impresionant la Teatrul Chatelet.

Pelicula a fost turnată în mai multe locații: Rusia, Franța și 60% în România. Regizorul Radu Mihăileanu a pus pariul cu sine însuși, de a filma o comedie în Piața Roșie, în fața Kremlinului, de unde venea tot răul și deznădejdea vieții sale și a altora, ca să-și bată joc de toate acestea. Așa a simțit că au dispărut toate coșmarurile sale, care l-au bântuit până atunci, ca și spaima permanentă că este urmărit de securitate. Și-a găsit în sfârșit liniștea sufletească...

Cineastul a ales emoționantul Concert nr.35 al romanticului compozitor Ceaikovski, pentru concertul final al filmului său. Nu poți rămâne indiferent la grația actriței Melanie Laurent care a reușit să mimeze magistral cântatul la vioară, deși nu este violonistă. Actorul român Vlad Ivanov, care interpretează un rol negativ în filmul regizorului Mungiu: „4 luni, 3

săptămâni și 2 zile,, a reușit să-și etaleze paleta interpretativă, demonstrându-ne sensibilitatea sa artistică. O adevărată senzație este Caiu, liderul tarafului de la Clejani, care a reușit să uimească audiența prin virtuozitatea arcușului, interpretând o piesă de Paganini și învățând Ceaikovski, doar ascultând un CD.

Elogiile criticilor de specialitate nu au întârziat să apară. **Concertul** este considerat de presa franceză ca o peliculă ,, care răscumpără toate lungmetrajele mediocre sau ratate,, apărute în toamna anului 2009. „**Le Figaro**„ apreciază: „Regizorul filmului, cu generozitatea sa năucitoare, semnează o fabulă călduroasă, despre revanșa celor umiliți, alungați din propria lor viață, care regăsesc demnitatea și bucuria de a trăi. Este o farsă grotească, lirică, înduioșătoare, slavă, țigănească, interpretată într-un mod formidabil și ridicată de virtuozitatea lui Mihăileanu, până la un final entuziasmant, cu accente de Ceaikovski,,.

Criticul de film Matieu Menossi remarcă:„Filmul este un contrast, totodată și tragic și comic, din care Radu Mihăileanu a făcut esența scenariului său. În spatele aparențelor, a unui simplu divertisment popular,regizorul evocă amintirea dureroasă a U.R.S.S.-ului lui Brejnev, de acum 30 de ani.(...) Împotriva durerii și cicatricilor opresiunii, Radu Mihăileanu propune: extravaganta, autoderiziunea și burlescul,,.

Filmul a aliniat o distribuție imensă: 400 de figuranți și 100 de actori în rolurile principale și secundare. Bugetul de aproximativ 13 milioane de euro, a fost asigurat în cea mai mare parte de Franța, dar și Italia, Belgia și România. Țara noastră, unde scenariul a câștigat a câștigat Locul I la C.N.C., a oferit 430.000 de euro, sumă deloc neglijabilă.

Radu Mihăileanu a plecat acum 31 de ani din țară dar, revine în fiecare an să-și reîncarce bateriile cu prospețimea peisajelor copilăriei, unde a fost atât de fericit. La 53 de ani, marele cineast este mulțumit pentru că în „Orașul luminilor,, și-a găsit în sfârșit libertatea, speranța și drumul vieții. Pe cer, printre atâtea stele faimoase, strălucește și steaua sa norocoasă.

„La mulți ani,, de ziua ta, Radu Mihăileanu, îți mulțumim că ești !

ERVIN WEINERTH

<http://www.youtube.com/watch?v=aOPGepdbfpo>



ctrl clic –filmul „CONCERTUL,,